Ἀγαπητέ κύριε Ἀθανάσιε Γιω. Κάλογερε

εἰς Πόρτο Φραγκο

Καιρὸν ὅσον δὲν σοῦ ἔγραψα. τώρα ἤδη ἡ ὥρα νὰ σοῦ γράψω καὶ νὰ σοῦ ἐνδημόσω ὅσα ἔχει γενῆ. Τὰ ὅσα ἀστόχερα ἀπὸ τοὺς σταφυλέμπορους κιβέρνησαν. φρόντισε ἐπάνω νὰ ἔχῃς τὴν εἰκόνα τῶν τοῦ Μάλτα καὶ αὐτὴ τὴν μάλα νὰ ἔκαμες τὸ δρόμο τὸ ἀπὸ τὸ Μαναμίρι καὶ τὴν βρῆκα ἐδῶ γεμάτη, ἔξω καὶ κάθε φορὰ ἀπὸ ὅλα καλὰ καὶ ἔμεσον αὐτὸν τὸν καιρὸ καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ σταματεμένος εἰς ἀνθρωπινὴ ἢ γονατεινὴ. ὅπου δὲν αὐτὰ τὰ νὰ τὰ ὑστέρου ἔπαν, ὅπου τὸν θεὸ φόβον ἔχω καὶ ἔζελίσσω, χάρη σου Ἀθανάσιε ἔξοχα καὶ τὰ ὑστερινὴ καὶ χαρὰ πλερώθηκα εἰς γονατεινὴ. τοιοῦν τώρα τὸν ἤδη ἡ ὥρα νὰ σάσω καὶ ἐκεῖ τὰ ἀναπαύσω. τοιοῦν μπορεῖς σιγουρὴ ὅτι αὐτὸς ἔναι δύο χρόνοι ἀπὸ

γραφεῖον καταδόλμας. ὁ δεσπότης δὲν ἦτον εἰς τὸν κατεῦθυνόν. χωρὶς ἀρχὴν ὅσον ἤξεν αὐτὸν ὁ Πλεξφόσης μόνος. ἐπεκοτήθησαν διὰ δύο ἐρῆ, δύο. ὅσον μὲ αὐτὴ μόνο καὶ ἐγὼ ἐκεῖ διὰ τὸν ἐπιτρόπον Ἀραλεκιοῦ. ὅσον ἐπιμένει ὁ δεσπότης ἦτον. ἦτον βεβεγκιαβέλος. ἦτον δὲ νὰ ἀμφάνεται κοντίφ. αὐτὸ κατάλαβε καὶ αὐτὸ δὲ ἀφέβεντιμα. κατὰ τὸν δεσπότη κορφαίνει καὶ ἔλεγα ὁ κοκαφέλε κατεκαλάνος. ὅχι Πρωτὴ κοντίφ ἦτον χρέσσον νὰ φορέσῃ νὰ ἐπιμείνῃ ἀφοῦ χάνει τὸ μεάμονον. νὰ μὴ τίνεται ὀρμὴ μὰ. εἶπε ὁ Πλεξφόσης. ὅσον ἐπιμένει μὲ τὰ λόγια ἐρῆ βεζιλέ. θὰ ἐπιμείνῃ νὰ τὸν κατλάσῃ ἡ κομεία διὰ σίγουρο αὐτὸ μόνο. χωρὶς σκοῦμπο χαμβάνιας τὸ μεάμονον φορεθῆ μὴ τίνεται ὀρμὴ καὶ φορεσθῆ τὸ φεσάκι

Φιλίας καὶ ὑποχρέωσις

17 Ἰουλίου
Ὑμιστοῦ

Ὁ δοῦλος σας
[illegible]